

Ὁρθόδοξος Ἐνημέρωσις

«Ἐντολή γάρ Κυρίου μὴ σιωπᾶν ἐν καιρῷ κινδυνεύουσης Πίστεως. Λάλει γάρ, φησί, καὶ μὴ σιώπα... Διὰ τοῦτο καγὼ ὁ τάλας, δεδοικὸς τὸ Κριτήριον, λαλῶ».

(Ὁσ. Θεοδώρου Στουδίτου, PG 99, 1321)

■ Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία εἶναι ἡ Μία καὶ Μοναδικὴ Ἐκκλησία

Ὁ Γέροντας Ἐφραίμ Κατουνακιώτης διὰ τὸ δυσῶδες τοῦ Οἰκουμενισμοῦ* «Ὁ Οἰκουμενισμὸς ἔχει δαιμόνια»

Πολλοὶ εἶναι ἐκεῖνοι πὺν θεωροῦν ὡς δῆθεν ἀκρότητα τὶς ἔνστασις γιὰ τὸν συγκρητιστικὸ Οἰκουμενισμό.

Μὲ τὸν συγκρητιστικὸ Οἰκουμενισμό ἀμφισβητεῖται ἡ Οἰκουμενικότητα τῆς Ἐκκλησίας, καθότι δι' αὐτοῦ ἀμφισβητεῖται τὸ γεγονός, ὅτι ἡ Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία, ἡ Ὁρθόδοξη δηλαδὴ Ἐκκλησία, εἶναι [ὄντως ἡ] Οἰκουμενικὴ Ἐκκλησία.

Καὶ μόνο στίς ἐκκλησιολογικὰς στρεβλώσεις τῆς **Δήλωσης τοῦ Τορόντο (βλ. ἐδῶ)** νὰ προστρέξει κανεὶς, εἶναι ἀρκετό, γιὰ νὰ ἀντιληφθεῖ τὴν ἀμφισβήτηση αὐτή.

Πολλοὶ εἶναι ἐκεῖνοι πὺν χαρακτηρίζουν πράξεις ἐπισκόπων πὺν καταφεύγουν σὲ οἰκουμενιστικὰ ἀτοπήματα, ὡς δῆθεν «διπλωματικὰς» πράξεις ἢ πράξεις ἀβρότητας. **Θεωροῦν** τὸν **Οἰκουμενισμό** ὡς δῆθεν «ἄνοιγμα» τῆς Ἐκκλησίας, ἀμφισβητώντας παράλληλα τὴν οἰκουμενικότητά Της.

Ὁ ἀποδεχόμενος, ὅτι ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία κατέχει ἀκέραιη τὴ διδασκαλία τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ, καὶ ὅτι εἶναι ἡ Μία Ἁγία Ἐκκλησία, δὲν διστάζει νὰ ὁμολογήσει, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἄλλη Ἐκκλησία ἐκτὸς τῆς Μιᾶς, Ἁγίας Ἐκκλησίας, τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας.

* * *

Χαρακτηριστικὸ παράδειγμα συγκρητιστικοῦ Οἰκουμε-

νισμού αποτελεί ή λεγόμενη Οικουμενική Κίνηση και ιδιαίτερα οί σχετικές δραστηριότητες στά πλαίσια του λεγόμενου Παγκόσμιου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν (Π.Σ.Ε.).

Αναφερόμενοι στά πλαίσια του «Π.Σ.Ε.» στον ὄρο «Οικουμένη», τὸν ὀρίζουν με «ἐκκλησιαστική» ἔννοια, γεγονός τὸ ὁποῖο ἀντιστρατεύεται στην ἔννοια τῆς οἰκουμενικότητας τῆς Ἐκκλησίας.

Τοῦτο καταδεικνύεται και ἀπό τις ἀναφορές στά πλαίσια του «Π.Σ.Ε.» περὶ «ἐνότητας τῆς Ἐκκλησίας» και περὶ «ἐνότητας τῶν Ἐκκλησιῶν».

Τοιοτοτρόπως, ὀμιλώντας περὶ «χωρισμένων Ἐκκλησιῶν» στό καλούμενο Παγκόσμιο Συμβούλιο Ἐκκλησιῶν (Π.Σ.Ε.), καταλήγουν σὲ πλῆθος ἀτοπημάτων.

Ἡ στάση συγχρόνων μας ὀσιακῶν μορφῶν ἀποτελεῖ φρένο στον κατήφορο τῶν οἰκουμενιστικῶν ἀτοπημάτων.

Εἶναι ἄξια ἀναφορᾶς γιὰ παράδειγμα, ή στάση του Γέροντος Ἐφραίμ Κατουνακιώτη γιὰ τὸν Οἰκουμενισμό, μία στάση πὸν δὲν μπορεῖ νὰ θεωρηθεῖ, ὅτι ἦταν ἀπλὰ ὡς μία γνώμη αὐτοῦ γιὰ τὸ θέμα τοῦτο, ἀλλὰ ἦταν ἀποτέλεσμα πληροφορίας μετὰ ἀπό θερμὴ προσευχή. Καὶ φυσικὰ ὅσο και νὰ ἀποφεύγουν νὰ ἀναφέρονται σ' αὐτὸ τὸ γεγονός, δὲν ἀποτολμᾶται ή ἀμφισβήτησή του.

Σὲ βίντεο πὸν προβλήθηκε ἀπό τὸν διαδικτυακὸ ἰστότοπο remptousia.gr, με τίτλο «Βιώματα ἀπό τὸν Γέροντα Ἐφραίμ Κατουνακιώτη», ὁ ἱατρός κ. Βασίλειος Φωτιάδης καταθέτει μία συγκλονιστικὴ «μαρτυρία». Αὐτὴ ή μαρτυρία δόθηκε κατὰ τὴ συζήτηση πὸν ἔγινε «στό πλαίσιο ὀμιλίας πὸν πραγματοποιήθηκε με θέμα: “Ὁ Γέροντας Ἐφραίμ Κατουνακιώτης 1912-1998” στό Πνευματικὸ Κέντρο του Ἱ. Ναοῦ Παναγίας Λαοδηγήτριας στη Θεσσαλονίκη 23 Ἀπριλίου 2017» (ὅπως ἀναφέρει ή ἰστοσελίδα αὐτή).

* * *

Στὸ ἐν λόγω βίντεο ὁ ἱατρός κ. Βασίλειος Φωτιάδης ἀναφέρει μεταξύ ἄλλων τὰ ἑξῆς:

■ «Σ' ἓνα πανηγύρι στη Μικρὰ Ἀγία Ἄννα, ἦταν ἓνας διανοούμενος τῆς Ἐκκλησίας, θὰ λέγαμε, ὄχι κληρικός, ὁ ὁποῖος πρωτοστατοῦσε γιὰ τὸν Οἰκουμενισμό. Εἶχε κάποιες θέσεις ή ἀπόψεις, ἔλεγε στον Γέροντα Γεράσιμο “Θέλω νὰ πάω στον

παπα-Ἐφραΐμ, ἀλλὰ δὲν δέχεται”. Τοῦ ὑπέδειξε ὁ Γέροντας Γεράσιμος νὰ ἀκολουθήσει τὸν γιατρὸ καὶ θὰ ἀνοίξει κι ἡ πόρτα. Τὸν εἶδε ὁ παπα-Ἐφραΐμ καὶ τοῦ εἶπε (ὁ διανομούμενος) “Γέροντα, πρέπει νὰ προσέξουμε αὐτό, πρέπει νὰ προσέξουμε ἐκεῖνο”. Παρῶν ἐγώ. Σὲ κάποια φάση λέει (ὁ Γέροντας) “Δὲν ἀκούω καλά. Ἔλα πιὸ κοντὰ νὰ μοῦ τὸ πειῖς” καὶ πλησίασε. “Φῦγε αὐτὴ τὴ στιγμή ἀπὸ δῶ γρήγορα”. Σοκαρίστηκε αὐτός, ἔπαθα κι ἐγώ. “Αὐτὴ τὴ στιγμή πού σου λέω. Αὐτὰ πὸν θέλεις, αὐτὲς οἱ δοξασιεὶς εἶναι πλάνες”. “Μά, λέει, Γέροντα”. “Πλάνες... ἔξω... ἔξω”. Σοκαρίστηκε ὁ ἄνθρωπος, βγήκε ἔξω, τελείως ἔξω. Ρώτησε μετὰ τὸν π. Ἰωσήφ, τὸν νῦν γέροντα, λέει “δὲν μπορῶ νὰ κάνω τίποτα, ἀφοῦ ὁ Γέροντας...”. Λέω, “Γέροντα, τί ἔγινε, δὲν αἰσθάνομαι καλά κι ἐγώ πὸν τὸν ἔφερα...”. “Νὰ σου πῶ, παιδάκι μου”, μοῦ λέει, “ἐγώ, παιδάκι μου, καταλαβαίνω κι ἀλλιῶς τοὺς ἀνθρώπους. Δὲν καταλάβαινα τί ἔλεγε καὶ ἔκανα μία προσευχὴ μέσα μου νὰ δῶ τί γίνεται κι ἐκεῖνη τὴ στιγμή τὸν πλησίασα νὰ δῶ τί ἀνέδιδε”. “Δυσσοσμία”, μοῦ λέει, “βρωμιά, καὶ κατάλαβα ὅτι ὅλα αὐτὰ πὸν ἔχει εἶναι πλάνες”. Βγήκε ἔξω καὶ ἔκλαιγε ὁ ἄνθρωπος αὐτός καὶ λέει “πιθανὸν νὰ κάνω λάθος”. Μπήκε μέσα μετὰ καὶ τοῦ λέει (ὁ Γέροντας) “Παιδάκι μου θὰ χάσεις τὴν ψυχὴ σου, πρόσεξε καλά”. Καὶ πράγματι μετανόησε. Καὶ ἔκανε μία τέτοια θερμὴ προσευχὴ γι’ αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο ἐκεῖ μπροστὰ πὸν λιώσαμε κι ἐμεῖς στὴν κυριολεξία. Κι ἀπὸ τότε αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος διατήρησε μία ἐπικοινωνία μὲ τὸν Γέροντα Ἐφραΐμ».

■ Παρόμοια ἐμπειρία κατέγραψε καὶ ὁ Καθηγητὴς κ. Δ. Τσελεγγίδης, ὅπου ὁ Γέροντας Ἐφραΐμ Κατουνακιώτης, κατόπιν προσευχῆς, αἰσθάνθηκε τὴ δυσωδία τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ἀναφέροντας ὅτι «ὁ Οἰκουμενισμὸς ἔχει δαιμόνια».

* * *

Εἶναι ἀλήθεια πὸς ὅσοι ἐπιμένουν στὴ στρέβλωση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, οὔτε ἀκροθιγῶς ἀναφέρονται στὴν προσευχητικὴ αὐτὴ ἐμπειρία τοῦ Γέροντος Ἐφραΐμ τοῦ Κατουνακιώτη, πὸν μετὰ ἀπὸ θερμὴ προσευχὴ, τοῦ φανερώθηκε τὸ δυσῶδες τοῦ Οἰκουμενισμοῦ. □

(*) Ἐφημερ. «Ὁρθόδοξος Τύπος», ἀριθμ. 2.401/20.5.2022, σελ. 1, 4. • Τοῦ κ. Β. Χαραλάμπους, Θεολόγου. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.